oma surnut peremehe juure tagasi. Teisel pääwal oli ta jälle seal. kus t'ale süüa oli antud ja joolsis nõnda nädala pääwat ühtewiisi metsa wahet.

Kui nüüd wiimaks nähti et tema peremees kadund oli, arwati. et temal mõnda õnnetust juhtunud ja hakati teda taga otsima. Kui koera järele mindi kes neid jälle metsa wiis, leiti Aubri surnukeha ühe kuhja sarnatse ohakatest, lehtedest ja samblaist kokku aetud, hunniku alt maast kes juba haisema oli läinud. Surnukeha sai nüüd linna wiidud ja maha maetud. Herkuules aga jäi oma tapetud peremehe sõbra juure elama. Kõik otsimine ja järelekuulamine, mõrtsukast üles leida, oli tühi töö.

Seal nägi Herkules ühel pääwal ritter Makairet kuningliku küttide seas. Silmapilk kargas ta tema kallale, hammustas teda mitmest kohast ja tahtis pikali tõmmata. Suure waewaga peasteti teda wiimaks koera käest lahti. — Aga, et koer iga kord! kui ta Makairet nägi, ikka tema kallale joolsis, arwati siis, et Makaire wististe Aubri mõrtsukas on ja kuningas seda kuuldes seadis ritri ja koera wahel waimuliku kohut. Lahingi paigaks oli Notredame kiriku esine Pariisi linnas. Kuningas ja tema suguselts waatasiwad ise lugu

pealt. Ritril oli kilp ja kerwes, koeral aga peale oma loodusе andeid mingisugust sõeariista sõdimiseks. Kui koer wallale peasteti, kargas ta hulludes ja hambaid kiristades oma wastase peale, hakkas nõnda hammastega tema kraesse kinni, et teine sõeariistad käest maha laskis kukkuda. Ritter palus, ennast koerast peasta, ja lubas kõik ülestunnistada. Teda sai koera hammaste wahelt lahti kistud ja ta tunnistas ennast süüialuseks, mis peale siis ta pea kohe otsast ärarainti. —

See ei ole mitte see ainuke teadus, et elajate läbi mõrtsuka tööd on awalikuks tõusnud. Teise kahe juhtumises mis al pool kuulda saate, on korra samuti koer ja teises kas seda ülesse annud.

Brandeburgi-maakondas kinkis üks postmeister ühe oma postelionile koera, kes sest saadik iga reisu peal oma une peremehe kaasas sõitis. Postelionil oli teenistuseks aga üksi oma linna kunturist ligema linnakesesse sõita ja sealt jälle tagasi. Ühel pääwal ei tule posti linna. Postmeister ootab ilmaasjata. Wiimaks aga tuleb koer haukumise ja hulgumisega kunturi, kargas postmeistri naeale piisti, sealt wastu ust ja annab märku, et postmeister tema järele peab minema. Postmeister seda nähes laseb ruttu hobuse sadula panna ja sõidab tuhat nelja koera järele. Poole tee peal

Eesti-maa-rahwa Kalender 1876, lk. 26